

αυγούστου 1199 εκλέγεται πατριάρχης ὁ διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Καματηρός,

ἴδρις σοφίας παντοδαπῆς καὶ λόγων
ἐπίβουλός τε δογμάτων τῶν ἐνθέων⁵¹¹,

διευθύνας τὴν Ἐκκλησίαν ἐν μέσῳ τῶν πολιτικῶν ἐκείνων ἀσυνεσιῶν καὶ φαυλοτήτων, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν σταυροφόρων μεθ' ἧν ὁ Καματηρός ἀνεχώρησεν εἰς Διδυμότειχον, μετὰ τὴν 12 ἀπριλίου 1204, λάθρα, ἵνα μὴ γνωσθῇ ὑπὸ τινος, ἐκεῖθεν δ' ἀπέστειλεν εἰς Νίκαιαν, τότε γενομένην πρωτεύουσαν τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, τὴν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου παραιτήσιν αὐτοῦ, κατὰ τὰ μέσα φεβρουαρίου τοῦ 1206. Ἐζήτησεν ὁ ἀτυχὴς Ἰωάννης Ι' μέχρι τῆς 26 ἰουνίου 1206, ὅτε συνέβη ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐν Διδυμοτείχῳ.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ κατεδίκασεν ὁ Καματηρός Ἰωάννης τὴν περὶ τῆς φθαρτότητος τοῦ μεταλαμβάνομένου σώματος τοῦ Κυρίου διδασκαλίαν τοῦ μοναχοῦ Σικιδίτου, ἧτις ἀπὸ τοῦ Ξιφιλίνου ἀρξαμένη ὑπολαλεῖσθαι, κατὰ τὴν λέξιν τοῦ Νικήτα Χωνιάτου, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ ἐξεδηλώθη φανερώτατα⁵¹².

---

511. Ἑρραΐμωσ· στιχ. 10230 — 10231. Δημητρακοπούλου Ὁρθόδ. Ἑλλάς· σελ. 35—36. Ὁ ἱστορικὸς Νικήτας Χωνιάτης ἐν θλίψει διηγεῖται ὅτι, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν λατίνων ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πολλῶν φευγόντων τὴν φραγκικὴν κατάκτησιν, προσηγέτο «ὁ οἰκουμηνικὸς ἀργιπόμην, μὴ πῆραν φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ τὴν ὄσφυν, ἀραβδὸς καὶ ἀσάνδαλκς, καὶ γιτώνιον ἐν περιεϊμένῳ, ἐντελής εὐαγγελικὸς ἀπόστολος, ἧ μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ ἀντίμωσ, καθ' ὅσον ὀνασίῳ πτωχικῶ ἐπιχούμενος μεθίστατο τῆς νέας Σιών».

512. Ἑρραΐμωσ· στιχ. 6503—6510. Δραβέου περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχ. σελ. 807.

